

[Hans Larsen-Ledet]

nogle advarselslys op, for vi ønsker at bremse op for den udvikling.

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Hr. Henrik Dam Kristensen siger, at det er da helt fint, at organisationerne kommer med deres bidrag til et sådant lovforslag, men til syvende og sidst er det regeringen og Folketinget, der træffer den endelige beslutning. Det kan vi hurtigt blive enige om, det er der slet ingen tvivl om; det er os, der har ansvaret, det er regeringen, der har ansvaret, og det er os, der må lægge navn til i den sidste ende ved at trykke på den røde eller den grønne knap.

Men den henvendelse, der er kommet fra landboorganisationerne, kommer jo ikke bare fra én organisation. Det er alle de store hovedorganisationer, der har sagt, at det, der er fremkommet indtil nu, er for dårligt og skal drøftes igen, og det er derfor, jeg har appelleret til regeringen om at tage en snak med organisationerne, så man får det på plads. Havde det bare drejet sig om én organisation, kunne man sige, at det var interesserne for en snæver kreds, man ville varetage, men her er det trods alt alle landbrugets hovedorganisationer, der siger, at det skal vi altså have en snak om igen. Og det håber jeg trods alt at man vil gøre.

Lysholm Christensen (KRF):

Så er landbrugets grundlov sat til debat igen. Lovforslaget bygger delvis på en aftale fra den 6. april 1993, hvor landbrugsministeren indgik en aftale med organisationerne på visse punkter, men det er til dels også fremprovokeret af den voldsomme strukturudvikling, som finder sted i landbrugserhvervet og landdistrikterne. Her har vi i øvrigt årsagen til, at Kristeligt Folkeparti ikke stemte for den sidste ændring af landbrugsloven, men undlod at stemme, fordi vi var bekymret for, om ikke loven var for åben med hensyn til strukturudvikling, og det synes vi egentlig vi er blevet bekræftet i var rigtigt.

Men det er glædeligt at se, at de tre landbrugsorganisationer nu i enighed har bidraget til debatten og til det lovforberedende arbejde – ikke identisk med det, der nu foreligger som lovforslag her, men alligevel konstruktivt og positivt – og mon ikke det skulle borge for, at vi kan finde frem til et godt forslag, som alle kan støtte?

Den voldsomme strukturudvikling har altså fremprovokeret et initiativ i retning af et loft over besætningsstørrelser, og det er vi godt tilfreds med. Det var med i beretningen i bæredygtighedsudvalget, at der skulle ses på det spørgsmål. Der skete ikke rigtig noget dengang, men nu tager vi så fat i det. Vi er helt godt tilfreds med den model, der er skitseret i lovforslaget, en model, som kræver, at man ejer en større del af sin jord med stigende antal dyr. De størrelser, vi her taler om, er bestemt ikke små husmandsbrug; det er virkelig store bedrifter, hvor det skulle være muligt at få en rationel drift. Det ligger i øvrigt i overkanten af, hvad vi synes er ønskeligt.

Der er flere begrundelser for at lave en sådan begrænsning af husdyrbesætningernes størrelse. Der er det veterinære synspunkt, som går på risikoen for sygdom, erstatning ved nedslagning – et tab, som man ikke kan forsikre sig imod, men som staten må bære, hvis ulykken er ude. Der er også miljømæssige hensyn, og i den forbindelse vil jeg da gerne benytte anledningen til at kvittere for den miljøindsats, der er sket i landbruget. Der er virkelig sket meget på det punkt de sidste – hvad skal vi sige – 10 år, og det er der grund til at kvittere for. Nu får vi så også strammet lidt op omkring visse forhold, men det er i god forlængelse af det, der tidligere er vedtaget, og ganske fornuftigt. Endvidere er der transportbelastningen omkring meget store besætninger, som også gør det fornuftigt at lægge et loft på. Endelig har generationsskifteproblemet også været væsentligt for os.

Vi noterer med glæde, at der nu bliver sat en grænse for, hvor langt man kan transportere gylle i traktortrukne vogne. Nu skal man ved transport ud over 10 km sørge for, at det kommer i køretøjer, som kan følge den almindelige trafikrytme; og dermed er der så heller ikke stoppet for transport til biogasanlæg.

Problemet med at kunne bygge sig til jord skulle med dette forslag blive løst, således at det ikke længere er muligt. Det er vel et forhold, alle har været enige om at finde en løsning på.

Fortrinsstillingen styrkes for jordbrugere, der ejer under 70 ha. Det er vi også godt tilfreds med. Hermed åbnes der mulighed for, at yngre landmænd, som gerne vil etablere sig forsigtigt til at begynde med og have mulighed